

Kohout/J. a F. Nedvěd - Brontosauři

G

S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat,

D

a nad krajinou nebe vzlétne kamsi kde je řád.

Ami

A do řeky se světla z oken chvilku budou dívat

C

D7

a pak si unavený lásky půjdou lehnout budou spát.

V tu dobu zavírám už oči abych tě měl něžná lásko,

v soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd.

Nádhernou a bílou jak svý ruce ke mě vzpínáš,

jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.

G

G

Refr: Zvony zvoní jen chvíli, ruce budou se třást a pak zmlknou má lásko,

Ami

C

G

D7

To kohout je umlčí k ránu, když mě opouštíš .

Zvony zvoní jen chvíli, jen než přijde den, proto krásně a blízko,

a pak ztichnou abych slyšel jak mi tajný přání můj odpouštíš.

S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat,

a nad krajinou nebe vzlétne kamsi kde je řád.

To já se chodím do tvých očí v noci lásko dívat,

a kdyby do očí, jo to bys koukala kam už jsem spad.

Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno,

a podepíšu na čas rozloučení věrný slib,

že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou,

že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp.